

להסתפק מנוי סוכה [אם לא באופן שמתנה כל כך]. ואם כן, אין לתלות את דין סוכה המפורש בדין שאסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה.

אלא אמר רב יוסף: אכן לא נלמד האחד מהשני.

אלא, **אבוהון דכולהו**, המקור לכל המקומות בהם נאמר האיסור להשתמש בצרכי מצוה — הוא כיסוי הדפ, שלמדנו לעיל שחייבים לכסותו ביד ולא ברגל, כדי שלא יהיו מצות בזויות עליו. ומכאן יש ללמוד הן לסוכה והן לחנוכה.

איתמר: רב אמר: אין מדליקין מנר חנוכה אחד לנר אחר של חנוכה.

ושמואל אמר: מדליקין מנר לנר.

ובהמשך מבארת הגמרא באיזה אופן מדליק מנר לנר.

רב אמר: אין מתירין ציצית מבגד ישן כדי לקשרה בבגד חדש, משום ביזוי הטלית הראשונה.

[אבל אם הראשונה אינה ראויה ללבישה שרי. מנחות מא ב. ועיין עוד בתוד"ה רב אמר].

ושמואל אמר: מתירין ציצית מבגד ישן לבגד חדש.

נחלקו רבי יהודה ורבי שמעון במלאכה הנעשית בשבת שלא במתכוין, כדוגמת הגורר ספסל על גבי הקרקע ובעת גרירתו הוא חורץ את הקרקע [והיא תולדה של מלאכת חורש — בשדה, או תולדה של בונה — בבית]. רבי יהודה אוסר, ורבי

שמעון מתיר. ונחלקו רב ושמואל בפסק ההלכה: **רב אמר:** אין הלכה כרבי שמעון בגרירה.

ושמואל אמר: הלכה כרבי שמעון בגרירה.

אמר אביי: כל מילי דמר, בכל מעשיו של רבה בר נחמני — הוה עביד כרב. כיון שבכל מחלוקת בדבר איסור — הלכה כדברי רב [ויש אומרים כי רק במה שנחלקו רב ושמואל בהלכות שבת פסק כרב. ריטב"א].

לבר מהני תלת, דרבה בר נחמני הוה עביד בהם כשמואל:

א. מדליקין מנר לנר.

ב. ומתירין ציצית מבגד לבגד.

ג. והלכה כרבי שמעון בגרירה.

דתניא: רבי שמעון אומר: גורר אדם מטה כפא וספסל, ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ, אלא שהחריץ יעשה מאליו.

יתיב ההוא מרבנן קמיה דרב אדא בר אהבה, **ויתיב וקאמר:** טעמא דרב דאמר אסור להדליק נר חנוכה מנר לנר — משום ביזוי מצוה הוא. שהרי הקיסם, שעל ידו הוא מעביר את האש, אינו דבר של מצוה. וכשמדליקו מנר של מצוה הוי ביזוי מצוה.

אמר להו רב אדא בר אהבה: לא תציתו ליה [אל תשמעו לן] במה שאמר שטעמו של רב הוא משום ביזוי מצוה.

אלא טעמיה דרב שאסר הדלקת נר מנר הוא — משום דקא מכחיש מצוה. שנראה כמו שלוקח אור מהנר של מצוה, ושואב משמנו.